கதிரேசன்பேரில்

ஆனந்தக்களிப்பு

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் அண்டு ஸன்ஸ்
சேன்னை பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடம்

இதன் விலை] 1938 [அணா 6

உ

கதிரேசன்பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சென்னை

இதன்விலை] 1938 [அணா-6

உ

கடவுள் துணை

கதிரேசன்பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு

காப்பு

குரு விருத்தம்

வெத்தி மாமயில் வேலவர் மீதினிற்
சித்தி யானந்தச் சிந்து புகழ்ந்திட
சத்தி வாலை யருள்திரு மாமத
அத்தி மாமுக னைங்கரன் காப்பதாம்.

ஆனந்தக்களிப்பு

தானந் தன தந்த னன—தந்த
தான தன னதந்த னன.

சீர்மேவுங் கதிர்காமம் வாழும்-வள்ளி
தெய்வானை மணவாளன் மீதிலென் னாளும்
பார்புகழ வேதுதி சிறக்க-எங்கள்
பாரமதை யானைமுகன் றன்னருள் பெருக்க
தானந்த நடனமயி லேறுஞ்-சுவாமி
சரஹண பவானந்தன் மீதிலருள் சேரும்
ஆனந்தக் களிப்பிதனைப் பாட-கைலை
யாளிமல ரடியைநா னனுதினந் தேட
சதுர்முகன் தேவிநயந் தரவே-யிந்தத்
தாரணியி லுகந்தகவி வாணர்ஜெயம் பெறவே
கதிர்காம மானகர் சிறப்பாம்-எங்கள்
கண்ணரரு ளால்சொன்ன ஆனந்தக் களிப்பாம்
திசைமெத்த புகழ்கொண்டு நாளும்-நல்ல
செல்வமிகு வியாபார தர்மமது வாழும்
வசியகுல நகரத்தார் தானே-வந்து
வணங்குமெங்கள் கதிரேசன் சந்நிதியில் தானே

சொன்னகவி தன்னையரங் கேற்ற-வதனில்
சொற்பிழைகள் வாராம லென்னையுமே காத்த
நன்னய மிகுந்த தெய்வானை-யம்மன்
நற்கமல ரடியிணையை நான் துதிப்பேனே
அருமறைகள் புகழ்துதிகள் பூணும்-வள்ளி
யம்மையென் கவிதனக் கருள்தரவும் வேணும்
குறுமுனியைப் பணிந்துகவி கூற-அதற்கு
குறைகளொன்றும் வாராமல் சபையிலரங் கேற்ற
சீதையால் ராமனு முன்னாலே-வந்து
தெர்ப்ப சயனஞ்செய்த திருப்புல் லாணியிலே
நாதனருள் கங்கைகுல சீலன்-தங்கம்
ராமசாமி சொன்ன கவிக்குகந்த வேலன்
எச்சரிக்கை யென்றிடும்பன் கூற-வந்து
இருபுறமுங் காவடிகள் நின்று விளையாட
பச்சைமயி லேறியருள் சீலன்-நித்தியம்
பக்ஷம்வைத் தென்கலி யகற்றும் வடிவேலன்
தென்கதிர் மானகர் விளங்க-வந்த
தேவாதி தேவர்ஜெயங் கூறியே முழங்க
அன்பான சந்நிதி யிலங்க-கதிரை
ஆறுமுக வேலருட மாபதி துலங்க
முன்னாலே கோபுர முகப்பும்-எங்கள்
முருகேசன் கோவில்முழுச் செம்பால் வகுப்பும்
அன்னமெனும் தெய்வானை மாடம்-வள்ளியம்மை
யவள்பந் தடித்துவிளை யாடிடுங் கூடம்
மூதண்ட யோகபதி யேறும்-கதிரை
முத்துலிங்க சுவாமியுட சந்நிதியைப் பாரும்
நாதமொடு கீதமு முழங்க-வசிய
நகரத்தார் கட்டிவைத்த சத்திரம் விளங்க
காணிக்கை கொண்டு வெகுகோடி-ஜனங்கள்
கதிரேசன் சந்நிதிக்கு வருவார்கள் தேடி
மாணிக்க கெங்கை நீராட-இங்கே
மாதவரும் மனிதர்களும் வந்துநிதங் கூட
பொன்னலங் காரநகர் வாசம்-எங்கும்
புகழ்பெற்ற நவரத்ன மேவிளையுந் தேசம்
சொர்னமிகு கதிரைவள மெத்த-தோழி
சொல்லுகிறேன் நாட்டுவளம் வானுல குதித்த

இந்திரனுட யேவலதி னாலே-வந்த
ஏழுமேகமு மொன்று கூடியே மேலே
சந்திரனென வாகவுமே வோங்கி-சத்த
சாகர மதில்தாவி தண்ணீரை வாங்கி
மாலென விசும்பிடை படர்ந்து-முகில்கள்
மண்டியே கெர்ச்சித்து மின்னலு மடர்ந்து
நாலுதிசை நாடியே தெளிந்து-கதிரை
நகர்பூமி யெங்குமழை மாரிகள் பொழிந்து
ஏரிகுளம் வாவிகள் நிறைந்து-வயல்க
ளெங்கெங்கு மேகன்னல் சென்னலும் வளர்ந்து
வீரிய மிகுந்தமு தத்தின்-நல்ல
வெண்கமுகு சோலைமலை மேலெங்குந் தோண
தனியே பழுத்துதிரு வாவும்-அதனில்
தாவியொரு கொம்போடே கொக்குகளுமேவும்
இனியமலர் வாசனைகள் தேடும்-விறுவிறென்
றிருபத்து நாலுகால் வண்டினங் கூடும்
நாகமது நாகமதி லேறும்-துய்ய
நாகமே புனைந்தசில மாதரையும் பாரும்
நாகமல ரசோகுமலர் முல்லை-யிந்த
நாட்டினிலே கலைபகடுக் கொருகொம்பு மில்லை
முல்லையிரு வாட்சிக ளெடுத்து-அந்த
முல்லையிலே யிதழில்லா மடவார் தொடுத்து
வல்லவினை தீரவெனத் தேடி-மாது
வள்ளி தெய்வானைக் கிடுவார்கள் கோடி
சதுர்மறையும் புகழ்தேவ ரிங்கே-வந்து
தான்வாசஞ் செய்கதிரை மாணிக்க கெங்கை
இதிலே நீராடுவது சித்தி-ஜென்மம்
ஈடேறுஞ் சாயுச்சிய பதவியிலே முத்தி
கோலமா மலையழகைப் பாரும்-கதிரை
குமரேச னருளாலே வல்வினைகள் தீரும்
மூலகண பதிக்கிளைய வாகன்-கதிரை
முத்துலிங் கேசருக் கருள்செய்த யோகன்
மாமேவும் புலிபுகழுந் தேட்டான்-கதிரை
மகிமைகளைச் சேடனு லளவிட மாட்டான்
பூமேவுங் குழல்வள்ளி நேயன்-சுவாமி
புண்ணியன் தேவருக்கும் மனிதருக்கும் நாயன்

பச்சைமால் தனக்குமரு கோனே-சுவாமி
பழனிமலை மீதினிலே மேவுமுரு கோனே
வச்சிரா யுதன்தம்பி மருகா-உந்தன்
மலரடி யெனக்குநிதந் தரவேணு முருகா
நவவீரர் துணையான குகனே-நம்பி
நாராய ணன்றங்கை யபிராமி மகனே
நவமணி யணிந்த வொளிமூவா-நின்று
நடனமிடு மயிலேறி யெனைவந்து காவா
கனகசுண் டலமிட்ட நீதா-சுவாமி
கார்த்திகே யாலட்சம் படைவீரர் தானே
தனமேரு பாக்கியமருள் வேலா-எங்கும்
சர்வபரி பூரணு னந்தசிவ பாலா
ஓராறு மங்கையர்கள் சேயன்-பவனி
ஒய்யார மாகமயில் மீதுலவு தூயன்
ஈராறு பன்னிருகை யாண்டி-புவன
மெங்கெங்கு மேதுதி மிகுந்த மெய்யாண்டி
ஆண்டிபொன் ணுண்டிசிவ ணுண்டி-பழனி
யாண்டிமலை யாண்டி சிலையாண்டி யிவணுண்டி
ஆண்டிமக ணுண்டியிவ ணுண்டி-நதிகள்
அழகான சாமிமலை திருப்பரங்குன் ருண்டி
சிக்கல்புர வச்சேரி யாண்டி-சுவாமி
திருச்செந்தூ ரெட்டிகுடி குன்றைக்குடி யாண்டி
மிக்கதிரு வேரகத் தாண்டி-கதிரை
மேவிவளர் வேல்முருக னறுமுகத் தாண்டி
சோலைமலை கழுகுமலை யாண்டி-நலல
தோகைமலை விராலிமலை சென்னிமலை யாண்டி
வாலையருள் பெற்றவடி வேலா-முனிவர்
மாதவர்க் கேயெந்த நாளுமனு கூலா
விடவரவு படமும்விசை கெடவும்-படியே
வடவரைகள் கிடுகிடென கெஜமுமசை படவும்
கடல்சுவர கதிர்மதி கலங்க-தாவி
கனவேக மாகவரு மயில்மீ திலங்க
மேலாகி விளையாடு மெய்யா-வெற்றி
காலா யுதத்தையு மெடுத்த முருகையா
சாலோக சாமீப மென்னும்-சுவாமி
சாரூப சாயுச்சிய பதவியிலே மூன்னும்

ஆகவே நின்றபர நாதா-என்னை
ஆதரித் தாளவர வேணுங்குரு நாதா
தாகமா யிருக்குதுனைக் காண-வந்த
சுவாமி வருவாயெனது கண்ணெதிரே தோண
அரகரா வேலனே நமாவோம்-சுவாமி
ஆறுமுக மாய்வந்த வடிவே நமாவோம்
அரகரா முருகா நமாவோம்-வாலை
யம்பிகை பராசத்தி மைந்தா நமாவோம்
அரகரா குகனே நமாவோம்-சுவாமி
அன்பருக் கன்பான பொருளே நமாவோம்
அரகரா தேவா நமாவோம்-சுவாமி
அகிலபுவ னத்திலும் நிறைந்தாய் நமாவோம்
மயிலேறு மொயிலா நமாவோம்-பொதிகை
மலைமேவுந் தமிழ்முனிவன் குருவே நமாவோம்
மயிலேறும் கந்தா நமாவோம்-வட்ட
வடவாலில் மேவுமால் மருகா நமாவோம்
மயிலேறும் நாதா நமாவோம்-சுவாமி
மலைமேவும் பரமனுட குருவே நமாவோம்
மயிலேறு கின்ருய் நமாவோம்-தங்க
வடிவான வேலது வுகந்தாய் நமாவோம்
திரிபுர பவாவா நமாவோம்-வாலை
சேயனே திகழொளி பவாவா நமாவோம்
பரிபுரி பவாவா நமாவோம்-வள்ளி
பாகனே பவனொழி பவாவா நமாவோம்
சரஹண பவாவா நமாவோம்-கந்த
சுவாமியே சயலொழி பவாவா நமாவோம்
தருமதுவை யேநீரு மென்னை-நல்ல
தருணமிது காணிந்த வேளையிலே யென்னை
காவாவுன் னீரடிகள் தன்னை-நான்
கண்டெனது கலிதீர வந்துமென் முன்னை
வாவென்று சொல்லமன மிலையோ-உமக்கு
வள்ளிதெய் வானைவிடை தந்தனுப்ப விலையோ
தஞ்சமென் றேனே யுனக்கு-எனது
சஞ்சல மெனுங்கலியைத் தீர்ப்பா யெனக்கு
அஞ்சறிவு மானதா யகனே-சுவாமி
அகிலாண்ட கோடி பிர்ம்மாண்ட நாயகனே

உன்கிருபை தந்துமேகண் பாரும்-இந்த
உலகமுழு தாள்பவனே யென்கலியைத் தீரும்
அன்புபெரும் வானரராஜன் பேரா-சுவாமி
அடியனுன் னடியிணையைக் காண நீ ராரா
வாவாயென் றேவா நீ யென்றே-சுவாமி
வடிவேல வாவெனத் தொழுது நின்றே
எவன்தேடி னுலுந் தேடட்டும்-நமக்
கென்சொல்லிக் கவிபாடி னுலும் பாடட்டும்
நமக்கென்ன வென்றிருக்கி றீரோ-சுவாமி
ஞாயமோ நானுமுறை யிட்டதறி யீரோ
உமக்குமன திரங்காத தேது-எங்க
ளுத்தமி துரந்தரியின் பாலாயிப் போது
ஐயா நீ கிருபைசெய்த தாலே-இந்த
அகிலாண்ட கோடிபூ மண்டலத்தின் மேலே
மெய்யான சரிதையி லனேகர்-அதற்கு
மேலான கிரியையி லிருப்பவ ரனேகர்
தவயோகக் காரர்வெகு வெள்ளம்-அங்கு
தங்கியே யிருப்பவர்க ளோமகா வெள்ளம்
அவர்களைப் போல்நான்பிறந்த திலையோ-உனக்
காளாக வெனக்குவிதி வயனெழுத விலையோ
அன்னையவ ளீன்றெடுத்த கெதியோ-யெனக்கு
ஆதியிலே முன்னவர்கள் செய்துவந்த சதியோ
என்னகுறை யிருந்தாலுந் தீர்த்து-உந்தன்
இணையடிக்கு யாளாக வென்னையுமே சேர்த்து
ஆளாக்கி யாள லாகாதோ-எந்த
னகந்தனிலே நீயிருந்து வாழலா காதோ
பாழான மனங்குவியு திலையோ-என்ன
பாவமோ வதிலிருக்கும் பிசகு தெரியலையே
வஞ்சக மில்லாமலே கண்பாரும்-முடிவில்
மறலியுட தூதரென்னை வருத்தாமல் காரும்
அஞ்சுதலை யாரருளுந் துரையே-உமக்கு
அஞ்சுதலை யாய்வேத னிருந்ததுவுஞ் சரியே
ஆறுதனைக் கண்டண்ட ரய்யா-பின்பு
ஆறுதலை யாய்ப்பதியை யாண்டாரே மெய்யா
ஆறுபடை வீட்டுக்கதி காரா-வந்த
அசுரருட னஞ்சாத போர்புரியும் வீரா

சத்தி யுமை பாலகனே-உந்தன்
தாசனுக்கு தாசனெனைக் காப்பதற் கேமி
சுத்த பரிபூரண வுன்னை-ஓதி
துதிக்குமடி யார்க்குமடி யாகவரு ளென்னே
பொய்யாத வாழ்வருள வேலா-கந்தை
ஐயாவே யெனையாளுந் தேவாதி தேவா
ஒப்பார மானமுரு கோனே-வந்த
உற்பவ மெனுந்துதியை செப்புவே ஞனே
உரமான வசுரரிட ராலே-தேவ
ரோடிமுறை யிட்டாரே கைலமலை மேலே
அரனசுரர் மேல்கோப மாகி-கைலை
யாளிவிழி தனிலே யொருபொறி சிதறியே
சரஹணப் பொய்கையி லமர்ந்து-அதுவுஞ்
சந்திரோ தயம்போலே பாலனென வந்து
உருவாகி மலர்மீதி லானூர்-எங்கள்
ஓம்நமசி வாயரெனும் பரமனருள் மகனூர்
அப்பவே சென்னியோ ராறுய்-மெத்த
வழகான செந்திரு புயங்களீ ராறுய்
உற்பவ மானபனி ரண்டு-விழிகள்
ஒளிவாகி யோராறு பெண்கள்பா லுண்டு
அயனையுஞ் சிறையினில் விடுத்தான்-கந்த
னாறுக்கு வுபதேசஞ் சொல்லியே கொடுத்தான்
கயமுகா சூரன்முத லோரை-கந்தன்
கைவேலி னுலவர்கள் கருவறுந் தாரே
தங்கவடி வேலலங் காரன்-மாது
தையல் தெய்வானை மணமேவு சிங்காரன்
தென்கதிரை மானக ரிலங்கும்-சுவாமி
சிங்கார மாயுனது வருள்கிருபை பொங்கும்
சித்தமு மகிழ்ந்துவரும் லோலன்-வள்ளி
தெய்வானைக் கிணையான சித்ரமயில் வேலன்
சத்திவே லாயுதமு முடையான்-பூண்ட
தண்டைகள் கலீரெனவே வந்தருளும் நடையான்
கடகமெனு மானதிங் களிலே-எங்கள்
கதிரேசன் திருவிழா பவனிவரு கையிலே
கடல்போலே பேரிகை முழங்க-விருது
கட்டிய மிருபுறமு மருகேஃதயங்க

செங்காவிப் பட்டாலே கோடி-கொடிகள்
 ஜெண்டாவு மாலவட்டக் குடைகள் பலகோடி
மங்காத சாமரைகள் கோடி-வீசி
 வருவார்கள் நடனமிடு மடமாதர் கோடி
சேர்க்கையாய் முரசுசங் கூத-நல்ல
 செந்தீ வளர்ப்பவர்கள் நான்மறை யோத
பார்க்கவெகு மாமுனிவர் வரவே-கவிகள்
 பாடியே அரகரா வென்றுபுகழ் பெறவே
ஆணிப்பொன் மாலைக ளிலங்க-மொய்த்த
 அழகான வாலாத்தி தீபமே துலங்க
மாணிக்கப் பேழையி லுகந்தார்-கந்தன்
 மதயானை மேலேறி யேபவனி வந்தார்
மதகரியோ வருகிறதைப் பாரும்-சுவாமி
 மாணிக்கப் பேழையி லுகந்ததையும் பாரும்
கதிர்காம திருவிழா நேத்தி-எங்கள்
 கந்தனு முகந்ததிரு வாபரணஞ் சாத்தி
கரியலவு வனமூடு சென்று-சொல்லக்
 கதிர்காமம் போய்வந்து நீராறுப் பென்று
சரியான பௌரணையை நாடி-கந்த
 சாமிசங் கீதபரி வாரமுடன் கூடி
வாரிபோல் பெருகி நீரோடி-வார
 மாணிக்க கெங்கையிலே வந்து நீராடி
கூரான வடிவேல் சுமந்து-எங்கள்
 குமரேசன் வள்ளிதனை நாடியே யுகந்து
புள்ளிமயில் வேலர் விரைவாக-சென்று
 பூவையெனுங் குறமாது கோவிலுக்கு ளேக
வள்ளியம்மை சுவாமிதனைக் கண்டு-வாரு
 மணவாள ரென்றடி பணிந்தன்பு கொண்டு
சித்ரமணி மலரணையில் தாவி-நல்ல
 செங்கமலக் கரத்தா லணைத்திவர்கள் மேவி
கொத்துமுத்து நத்துவளை திருத்தி-இவர்கள்
 குளிர்ந்த கமகமெனமலர் வாசனைகள் பொருத்தி
இங்கிர்த மணுளகுண நீதா-யெனக்கு
 இனியசுக போகமத லீலா விநோதா
எங்கள்குலம் விளங்கவந்த நேசா-சுவாமி
 யெனக்கிரங்கி யிதுசமயம் வந்தவிசு வாசா

அத்தைபெற்ற முத்தேயெங் கோனே-யென்ற
ஆரணங்கை யுபசரித்து தேனே யம்மானே
முத்திரையிட் டிலங்குகொங்கை யாளே-வள்ளி
மோகனமே யென்றந்த வேலவர் கையாலே
கலந்தணைந்த சுகந்தமண வாசன்-எங்கள்
கட்டழகி வள்ளிதனை பார்த்துமத போஜன்
சலதரத்தைப் பழித்தகுழ லாளே-இந்திர
தனுவோவென் றதிசயிக்கும் புருவநுத லாளே
எந்தனுக் கிசைந்தமனை யாளே-வள்ளி
இந்திரன்மகள் தெய்வானைக்குகந்த துணை யாளே
வந்து வெகுநேர மாகுதடி-யெந்தன்
மாதுதெய் வானையெனைத் தேடிடுவாள் நாடி
போய்வாரேன் விடைதாடி யென்ன-வள்ளி
பூவையவள் கேட்டெந்தன் சாமிநீர் சொன்ன
வாய்ச்சம்பிர தாயம்வெகு வீச்சு-நான் [ச்சு
போய்வாரனென்றுசொன்னவகைதானென்னபே
அங்கேபோய் செலுத்துமதி காரம்-யெந்த
னரண்மனையி லிருந்தாக்கால் நடக்காதோ வீரம்
இங்கிரண்டு நாளிருந்துபோனல்-சுவாமி
என்னகுறை வாகிவிடுங் காணுமுமக் கதனல்
என்மனையி லிருக்கையிலே யவளேன்-உம்மை
யேன் தேட வேண்டியது தானேன்
உண்மையெனக் கின்னதென்று தானே-சுவாமி
உரையுமென வேலவரும் வள்ளி யென்மானே
இங்கேவந்து நானிருப்ப தாலே-யென்னை
யெங்கேயோ வென்றுதெய் வானையொருக் காலே
மங்கையருந் தேடுவா ளின்று-யெனக்கு
வள்ளிநீ விடைதாடி போய்வாறே னென்று
இவர்கூற வள்ளி மின்னுளே-சுவாமி
யின்றிரவு யிங்கிருந்து போகலாம் நாளை
அவசர மூமக்கென்ன யங்கே-சுவாமி
ஆனலு நீர்போக சம்மதியே னிங்கே
கூடாது உம்மைவிட மாட்டேன்-மூத்த
குடியாளுக்கஞ்சி நான் பயப்படவு மாட்டேன்
தேடியிங்கே தெய்வானை வரட்டும்-யென்றும்
செப்புவதும் யொப்பினையும் வள்ளிகை நீட்டும்

பார்த்தே தடிவள்ளி மானே-சற்றும்
பாராம லிம்மொழிக ளேன்சொல்லு வானே
ஆத்திர முனக்கென்ன போடி-தெய்வ
யானைக்கு நிகராவரோ பெண்கள் கோடி
சொந்தமாய் கிருபை பாராட்டி-அந்த
தோகையரைப் பருவமதில் நான்மாலை சூட்டி
வந்தபடி யாலவ ளுனக்கு-முந்தி
வந்தவளு மானதால் நானுமவ ளுக்கு
அடக்கமா யிருப்பதுவே சிலாக்கியம்-வள்ளி
ஆனாலு மில்லறத்துக் கதுதானே யோக்கியம்
மடக்கொடி தெய்வானையிவ ளிங்கே-நானும்
வந்தவகை தெரியாது தேடுவா ளங்கே
போகவிடை தாவென வதட்ட-யெங்கள்
பூவையெனுங் குறமாதுக் கதிகோப மூட்ட
மாகனக மேடையி லிலங்கும்-உமது
மனையாட்டி மூத்தகுடி யாளென விளங்கும்
தெய்வானை சொந்தமாய் போச்சோ-நானுந்
திருட்டுத் தனமாய்வந்த கள்ளிபோ லாச்சோ
கைமாபஞ் செய்தோமோ நாங்கள்-ஒருவர்
காணாதே மாலையிட்டு வந்தீரோ வுங்கள்
சாதியா ரேசுவா ரோகாண்-நீருந்
தலைமறைய வென்மனைக்குவருவானே யேன்காண்
ஆதியிலே யெனையு நினைத்து-வந்த
தறியாளோ தெய்வானை யும்மையு மழைத்து
கூட்டிவந்த நாரதரைக் கேளும்-வனத்தில்
குளத்தருகி லேமிகுந்த காடிபுலி வாழும்
காட்டினி லுமக்குதவி செய்தார்-வுங்களண்ணன் [வார்
கணபதியைக் கேட்டாலுஞ் சத்தியமாய்ச்சொல்
சிவதலங்கள் செயசபை முன்னாலே-வைத்து
தெய்வானை யெத்தாலி கட்டினதி னாலே
அவள்மாத்திரஞ் சொந்தக் கிளையோ-சுவாமி
ஆனாலும் நான்கிழக்கு முகமிருக்க விலையோ
வள்ளியிவை சொல்லவே திகைத்து-சென்னல்
வளமான தென்கதிரை வேலனும் நகைத்து
கள்ளிபோல் வீணிரை யாதே-பொல்லாக்
கசடான குறவருட சாதியொளி யாதே

இரண்டு சமு சாரமாகாது-யென்று
நீணிலத்திற் சொல்லுவது சரியான தோது
வண்டர்குல மானேயுனை நாடி-வந்த
மணவாளனுக் கெதிர்கள் பேசலா மோடி
நில்லு நான் போய்வாரே னென்று-சொன்ன
நினைவறிந்து வள்ளியவள் சிதறியெதிர் நின்று
வல்லப முமக்கென்ன காணும்-எனக்கு
வகைசொல்லி யப்பாலே நீர்போக வேணும்
என்சமர்த்தைப் பாருமினி யென்றே-வள்ளி [டே
இடைதனிலே சேலையை யிறுக்கியெதிர் கொண்
அன்புற நெருங்குவது கண்டார்-வள்ளி
அப்பாலே நில்லென்று சொல்லுகிறே னென்றுர்
சொல்லுகிற சமாசார மென்ன-உமது
தொழிலைநான் நெடுகிலு மறிந்துமினி யென்ன
நல்லதினி மேற்கொண்டு பார்ப்போம்-உமது
ஞாயமதைதேவ சபையிலே சொல்லி கேழ்ப்போம்
தேவ சபையிலே சொல்லிப்பாரு-அவர்க்கு
தெரியுமடி தினைப் புனத்தில் நீயிருந்த சீரு
ஓவியமே என்னுறுதி கேட்க-யெழுதும் [க்க
உடன்படிக்கை முடியுண்டோ கொண்டாடிப் பார்
உடன்படிக்கை முறியெழுதி தாரேன்-வள்ளி
யுனக்கேவல் செய்வதற்கு உன்பிறகே வாரேன்
கடக்கவெனைத் தள்ளாதே மானே-யென்று
கட்டிமுத்த மிட்டது கசப்பேறு வானே
தனியே வனத்தி லிருபேருங்-கூடுஞ்
சையோக வேளையிலே பார்த்தென்னை நீரும்
இனிய செந்தேனே கற்கண்டோ-உந்த
னிதமென்று சொன்னதுவு மில்லையோ வுண்டோ
முன்னிருந்த யினிப்பென்ன போச்சோ-யிப்போ
மூத்தகுடி யாளுமக்குச் சர்க்கரைபோ லாச்சோ
என்னை நீர் வசைசொல்வ தேனோ-சுவாமி
யென்குலத்தை நீரிகழ்ந்து பேசுவது மேனோ
தந்தையுங்கள் தேட்டை யெடுத்தாரே-யெங்கள்
சாதியார் வந்துநிதந் தின்றுகொடுத் தாரோ
எந்தனுற் குறைகளேதுண்டோ-சுவாமி
இழுக்கெந்த சாதியிலு மில்லாமலுண்டோ

மங்களகல் யாணமதில் நல்லாள்-அந்த
மணவறையி லென்தகப்ப னிட்டநகை யல்லால்
உங்களிடம் வந்தநாட் கொண்டோ-யெனக்கு [டோ
ருத்திராட்ச வடத்துக்கொரு நவமணியு மூண்
மாதிவை யுரைக்க முத்தையன்-வள்ளி
மங்கைதனைப் பார்த்தேது சொல்வார் மெய்யன்
ஏதடி நீ பேச்சதிகங் கொண்டாய்-வள்ளி
யென்னுடைய சாதியி லிழுக்கென்ன கண்டாய்
குபேரன் மகள்போல பேசாதே-யொப்பன் [தே
கொடுத்துவிட்ட வரிசைகளை வெளியே சொல்லா
சபையார்க ளென்னவறி யாரோ-யிந்த
தாரணியி லுள்ளவர்க ளெவரு மறியாரோ
உடுத்திவந்த துணிக்கு வேறுண்டோ-களிம்பு
ஊறிய பித்தளை யோலைக்கு வேறுண்டோ
தொடுத்திருந்த கருமணி யோடே-என்னை
துடர்ந்துவரும் போதுனக் கேதுபட் டாடை
வண்ணார்கள் வெளுக்காத கலையுஞ்-சுத்த
வாணியர்கள் யெண்ணெயிட் டறியாத தலையும்
புண்ணுக்கு போலிருக்கு மேலுக்-காட்டில் [லும்
புரண்டிசெடி முள்ளிழுத்து சுரண்டிட விட்டா
எப்போதுங் காய்கிழங்கை தின்று-நீயும் [னும்
இருந்தகெதி தெரியாதோ வரும்போதென் பின்
அப்பவே நானழைத்திடத் தந்து-நல்ல
வாபரண மானதையு மழகா யணிந்து
செம்பவள மாளிகை யமைத்து-உனக்கு
செங்கமலத் தாதிகளை யேவல் நேமித்து
நம்பிநான் செய்ததை மறந்து-வள்ளி
நாயகமே பேசுவது மென்னடி யிகழ்ந்து
மாதேநீ பதாாதே அடி-யெந்தன்
மனமுழுது மறியாமல் சொல்லாதே போடி
கோதையே யிதுவென்ன மூர்க்கம்-உங்கள்
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் குறவரிட மார்க்கம்
சாராயங் களளுகள் குடித்து-குறவர்
சந்துக்கு சந்திலே சண்டைகள் பிடித்து
பூராயம் தெரியாமற் கத்தி-கண்ட
பூனைகளை யெவார மூசலென்று குத்தி

தின்பதுவு முண்டடதிக மாக-குறவர்
சேரியிலே நீபழகி வந்தவைபோக
செம்பவள வாயாலே யென்று-சுவாமி
செப்பவே வள்ளியவள் வெஞ்சினங் கொண்டு
விண்ணும் பேசுவது சீரோ-சுடலை
மீதிலெலும் பானதுவை தின்றது மாரோ
கண்ணப்ப னெச்சிலை திங்கலையோ-சிவனுங்
கறிக்காகப் பாலகனைக் கொன்றது மிலையோ
புத்தியுமக் கில்லாதே போமோ-கெட்ட
புனக்குறவர் பெண்ணை நீர் சம்மதிக்க லாமோ
யெத்திசையும் புகழ்பெற்ற நாதா-வென்று
யிவள்சொல்லும் வசைகண்டு கூறுவார் தோதா
அடந்தேகுவார் குடும மிகுந்தால்-குரவர்
அவர்தனக்கே சிலவுக் கில்லா திருந் தால்
கடன் வாங்குவார் சம்மதித்து-தாலி
கட்டிய பெண்டுகளை யீடாகவைத்து
கொடுத்துவிட்ட பணத்துக் கீடாக-வைத்த
குறத்திகளைப் பணங்கொடுத்த குறவன் வெகுவாக
அடுத்தவளை யனுதினமுங் கூடி-யிவர்கள்
ஐந்தாறு பிள்ளைகளைப் பெற்றபின் தேடி
பணங்கொடுத்துத் திருப்புகிற போது-பெற்ற
பாலரையுங் கூடவே கூட்டியவள் மாது
குணமாக முன்னீடு வைத்த-பழைய
குறவனுடன் போவதுங்கள் சாதியிலே மெத்த
இதுபுதுமை யிவ்வுலகி லுண்டோ-வள்ளி
யேந்திழையே யிதைவிட லெச்சை வேறுண்டோ
கதிகொண்ட மயில்வாக னத்தார்-இந்தக்
கதைசொல் லவேவள்ளி யவளெதி ருரைத்தாள்
குறத்தியென்று யெனக்குவசை புரியுஞ்-சுவாமி
கும்பமுனியா லுங்கள் சேதிகொஞ்சந் தெரியும்
மறந்தீரோ நீரறிந்த திலையோ-யொப்பன்
மலைவேடன் மகளைப்போய் மாலையிட்ட திலையோ
சிந்தை மகிழ்ந்தொரு பெண்ணைத்தூக்கி-உங்கள்
சிவன்தலையில் வைத்துமே சுமந்ததுக்கு சாட்சி
நந்திகேசுவரர் சொல்லக் கேட்டேன்-சுவாமி
ஞாயனிச மில்லாமல் நான்சொல்ல மாட்டேன்

ஆட்டுக்கால தூதனை யெடுத்தார்-உங்க
ளப்பனென் றவனிமுழு தெங்கும்பழித்தார்
கேட்டுப்பா ருமதுதாய் ஐயோ-ஒற்றை
மாட்டுக்காரனை வைத்திருந் ததுவும் பொய்யோ
கண்ணுயிரங் கொண்டநேத்தி-யொம்மான்
பெண்ணாசை கொண்டல்லோ வந்த வபகீர்த்தி
பெண்ணொருவர் கொடுக்காத தெதினால்-யொண்ணன்
பெருவயிறு கொண்டுவழிக் கரையிலிருந் ததினால்
அண்ணனுமே மத்தளங் கொண்ட-சொந்த
அருமை மருமகனின்று கைத்தாளந் தட்ட
விண்ணவர்கள் கூடியே நகைக்க-வந்த
வேதியரும் மாதவருங் கண்டு பிர்மிக்க
தேவடியாள் போலுமது அன்னை-கூடுந்
தேவசபையிலே நின்று ஆடலையே முன்னே
பாவலருக் கருள்புரியுஞ் சீலா-யிதையும்
பார்த்தவர்கள் சிரியாரோ தங்கவடி வேலா
பத்மாசூரனுக்கு மிகப் பயந்து-உங்கள்
பரமசிவன் ஓடலையோ காட்டுவழி நுழைந்து
கைப்பொருளு மில்லாமல் தேகி-யென்று
கைப்பிச்சை வாங்கலையோ பரமசிவ யோகி
கும்பமுனிக் கருள்புரிந் தோரோ-யென்று
கூவியே வள்ளிசொல்லு மொழிக ளறிந்தாரோ
தென்பாக யென்மோக வள்ளி-யிந்த
சீமையிலே திருடிவருங் குறவர்குலக் கள்ளி
குதிகொண்ட வனக்குறவர் சாதி-வகையை
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் கேளுமவர் சேதி
சதிர்பெருகுந் திருவிழாக் கடையில்-ஜனங்கள்
சந்தடிக ளாகவே சயனிக்கு மிடையில்
கூசாமல் கூடவே படுத்து-தூக்கம்
குலையாமல் பணிதிகளைக் கழற்றியே யெடுத்து
பேசாம லோடுவது கண்டு-குறத்தி
பெரியதனக் காரர்களு மேபிடித்துக்கொண்டு
வம்பிலே தலைமயிரைக் கட்டி-குறத்தி
மார்பிலே போடுவார் சொல்லென்று கிட்டி
செம்பாணி கொண்டுமே யிருத்தி-அவர்கள்
சேலையை யுரிந்து சினமாகவே நிறுத்தி

அடிதண்ட மாகவே யடிப்பார்-குறவர்
அப்பவு மெடுக்கவில்லை யென்றுமே துடிப்பார்
தடியடிக்கு யசையாத சாதி-குறவர்
சங்கைகெட்டு நிற்பார்கள் தெரியுமவர் சேதி
என்றிவ ருரைக்கவுமே மாது-சுவாமிக்
கெதிராக நின்றேது சொல்வா ளப்போது
தொண்டர்தொழு கின்றமயி லேறுஞ்-சுவாமி
சொல்லுவே னுங்கள்குல வளமைகளைப் பாரும்
அடையாளஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும்-நல்ல
ஆவினங்கள் கூடிவரு மாயர்பாடி வாழும்
இடையருட வளவிலென் னாளும்-உறியி [ளும்
லிருந்தவெண்ணெய் திருடினதை யாரென்று கே
அன்றுடன சோதை யறிந்து-வந்து
ஆவினங்கள் கட்டுகின்ற கயிறுல்வரிந்து
ஒன்றாக மாத ரொருபக்கங்-கூடி
உரலோடே கட்டி னதைச் சொன்னாலும்
கட்டுண்டதும் ரோஷ மிலையோ-பெண்கள்
கட்டிய சேலைகளைக் களவாண்ட திலையோ
வெட்டிய சமர்க்களத்தி லேறும்-கிருஷ்ணன்
விஜயனுட குதிரைகளை மேய்க்கலையோ பாரும்
ஊத்துகிற கஞ்சிகளை யேத்தார்-கிருஷ்ணன் [த்தார்
ஊர்க்காலி மாட்டையெல்லாங் கட்டியங்கே மேய்
கூத்ததிக முண்டின்னம் ரொம்ப-சொல்லக்
கூசுதே யென்மனமு மென்றிவளி யம்ப
கேட்டவடி வேலவர்கை நீட்டி-வள்ளி
கேளடி யுங்களுட வீடுமலை நாட்டில்
நீட்டியிரு கால்களை நிறுத்தி-அதனில்
நெட்டுமுட்டாகவளை கூட்டியே பொருத்தி
நத்திய கயிற்றால் வரிச்சு-மழைக்கு
நனையாமல் மூங்கிலிலை யால்மேய்ந்த குச்சு
சுற்றிவைத்த சுவரெல்லா மோட்டை-யசந்து
தாங்கவும் விடாதங்கு முணுமுணுத்த மூட்டை
ஆடேறி மேயுமதில் தொல்லை-வீட்டில்
அஞ்சுபேர் தனக்கதிக மிருக்கவிட மில்லை
மூடாத வாசல்களைக் கண்டு-பார்த்து
மூடினா லுசாவொரு முகட்டொழுக்கு மூண்டு

தேடாத பொருள்சிலவு காணும்-வைத்த
　　தீபமுந் தெரியாமல் தோணுமல் தோணும்
கூடாது குறவீட்டை நம்ப-சற்றே
　　குந்தவைக்க முடியாது நசுநசுப்பு ரொம்ப
குறம்பாடிக் கஞ்சிகளை வாங்கும்-உங்கள்
　　குறவரிட பக்தியெல்லாங் கூறையிலே தூங்கும்
வரம்பேது மில்லை யென்னுளும்-யென்று
　　வடிவேலர் சொல்லவே வள்ளிமின்னுளும்
தமக்கென்று சிறுகுடிசை கட்டி-குறவர்
　　தானிருப்பது வேவசை யில்லாத கெட்டி
உமக்கொரு தலத்திலும் நாடி-சுவாமி
　　ஒண்டயிட மில்லாமல் மலைக்குமலை யோடி
கையிலரைக் காசுமே யில்லாமல்-வீதி
　　கட்டியே குடியிருக்க வகையு மறியாமல்
வெய்யலிலும் வேனலிலுங் காய்ந்து-சுவாமி
　　மெத்தவருஷித்தமழை பனியால் கனிந்து
இருப்பதைக் கண்டுமனம் வாடி-உமக்கு
　　யிவ்வுலகி லுள்ளவர்க ளெல்லோருங் கூடி
சிறக்கவே கோவில்க ளமைத்து-உமக்கு
　　செம்பொன்மணியாபரணம் விருதுகள் சமைத்து
வடிவேல வாவென்று யெண்ணி-உமக்கு
　　வரிசையிட்டு வைத்தார்கள் பிரதிஷ்டை பண்ணி
அடியவர்கள் புண்ணியமீ தையா-நீரும்
　　அழகான கோவில்க ளிலிருக்கிறது மெய்யா
தேருமத கரிபரியு மிரவல்-உமக்கு
　　ஜெயமேள பேரிகையுங் கோவில்களு மிரவல்
ஏறுமயில் வாகனமு மிரவல்-உமக்கு
　　யிட்டநவ ரத்னமணி யாபரண மிரவல்
இத்தனையு முமக்கிரவல் தானே-குறவர்
　　இருப்பிடத்தைப் பழிக்கிறீ ரெண்ணுமல் வீணே
வெற்றிவே லதுதானே சொந்தம்-உமக்கு　　[தம்
　　வேறேயொரு ஆஸ்திகளின் மேலென்ன சொந்
மச்சமுனி மறைபொருள்க ளாலும்-உங்கள்
　　வங்கிஷ வகுப்புகளைச் சொன்னுரே கேளும்
மச்சானே மறையோதும் வேதன்-உமக்கு
　　வாய்த்ததொரு மாமனே அளவளந்த தாதன்

ஆத்தாளோ பாலூருப் பறைச்சி-அவளுக் [ச்சி
கருமையுள்ள தமையனையும் வளர்த்தவளு மிடை
தாத்தாவோ மீன்காரக் குறவன்-உமக்கு
தளகர்த்த னனவனும் நல்லகுல மறவன்
ஆரனு ரென்றுமை யீன்ற தப்யா-சங்க [யா
மாண்டியல்லோ சாதியிலே சொல்வார்கள் மெய்
வரமுறைக ளில்லாத நாட்டம்-உங்கள்
வங்கிஷங்கள் தெரியாயோ பலசாதிக் கூட்டம்
இதற்கு முன்னே நானறிந்தாலும்-உமக்கு
இசைவேனோ நீர்குட்டிக் கரணம் போட்டாலும்
அதற்கென்ன செய்பலா மய்பா-நாங்க
ளானாலுங் குறச்சாதி யென்பதும் பொய்யா
பண்டாரம் நானென்று கத்தி-யெந்தன்
பரணெதிரே வந்தீரே யதுவென்ன புத்தி
கொண்டுகுலம் பேசுவது பேச்சோ-சுவாமி [சோ
கொய்ததினை மாவுக்கெனை கெஞ்சினதும் போச்
பேருதெரி யாமலூரு மாறி-வந்து
பிசகுசெய்த மதகரியி னலேமத மீறி
பாரமத யானை வராவிட்டால்-உமது
பாசாங்குக் குள்ளாக மாட்டே னில்லா விட்டால்
வழகியிந் தாடிகுற வஞ்சி-யென்று [சி
வனவேடன் போலேவந்து யென்னெதிரே கெஞ்
களையாகு தெனவந்து முட்டி-நீரும்
காரியங்கள் கொண்டபின் பேசுகிறீர் கெட்டி
வலியேநான் வந்தேனோ தொட்டு-நீரும்
வஞ்சகம் பேசுகிறீ ரிதுவென செட்டு
சலியாமல் நீருறுதி சொன்ன-மொழிகள்
தவறுவரோ கலிகால மானாலு மென்ன
பொன்னடி துலங்கிய யென்மாமி-பெற்ற
புண்ணியனே யனுதினமு மகலாமல் சாமி
பென்னருகி லிருமென்று கேட்டால்-சுவாமி
என்குலத்தை நீர்பழிக்க யுமக்குவிளை யாட்டா
வைபகத்துக் கேற்காது யென்னை-நீரும்
வஞ்சகம தாயிழந்து பேசுவது தன்னை
தெய்வானை யோசொல்லி விட்டாள்-எந்த
சிறுக்கியுமக் கிவ்வளவு சூதுசொல்லி தொட்டாள்

எப்படியோ நானறிய வில்லை-லோக
மெங்கும்நீர் போகாத விடமொன்று மில்லை
இப்படியு மருந்திட்ட தாரு-உமக்கு
யேலாதோ சொல்லவந்த மங்கையர்கள் பேரு
வருந்திவிருந் தளித்தவளைச் சொல்லும்-அவளை
மயிர்பிடித்துக் கொண்டுவாரேன் சற்றேயிங்கே நி
மருந்திடு மாக்கமில்லா விட்டால்-எனக்கு [ல்லும்
பதில்சொல்ல மாட்டீரோ நானெதுவுங்கேட்டா
முருக்குவளை தாதிகளே வாடி-நம்ம [ல்
முத்துலிங்க சுவாமியை நீ கூட்டிவா போடி
கருதுமருந் திடுபிசகு தோணும்-எந்தன்
கணவனெனுங் கந்தருக்கு கைபார்க்க வேணும்
மின்னுரே.யென்றிவளுஞ் சொல்ல-யெங்கள்
வேலரிது புதுமையெனக் கேட்டவரு மெள்ள
என்னடிவீண் யோசனைகள் கொண்டாய்-நானும்
யெவள்வீட்டி லேயிருந் துண்ணதை நீ கண்டாய்
என்னுடைய சொல்வுறுதி மீறி-நீயும்
எதிர்பேசி னதினலே யுன்னை நான் சீறி
சொன்னவசை யல்லாது கண்ணே-சும்மா
தோகையே நானுமுனை பேசுவேனே பெண்ணே
மயங்காதே நீவள்ளி மாதே-உந்தன்
மனமறிய நான்சொன்ன தல்லா லிப்போதே
ஜெயமாக நான்போய் வருவேன்-வள்ளி
தினமுமுனைப் பிரியாமல் தரிசனமுந் தருவேன்
உந்தனைவிட் டகல்வேனோ மானே-யென்று
உபசாரஞ் செய்தங் கிருக்கையிலே தானே
கந்தனையும் கோவிலுக்குள் தேடி-அங்கே
காணுமல் தெய்வானை யம்மன் மனம்வாடி
மங்கையரே சுந்தரப் பிரகாசன்-அந்த
மாணிக்க கெங்கைக்கு போன முருகேசன்
எங்கேயென வேலவரைத் தேடி-நீங்க
ளிது நிமிஷம் வாவேணு மென்றிடவே யோடி
தாதியர்க ளெல்லோருஞ் சென்று-யெங்கள்
சண்முக வேலாயுதனைத் தேடினு ரொன்று
ஆதிசிவ மாணிக்க கெங்கை-தீர்த்த
மாடவுந்த் வேலவரைக் கண்டீர் களோயிங்கே

பாதிபிறை நுதலழகி யாளே-அவள்தன்
பர்த்தாவைக் காணுமென்று தேடுவதி னாலே
கதித்த புகழ்கொண்ட முனிவோரே-யெங்கள்
கந்தனையுங் கண்டதுண்டோ சொல்லுவீர் நீரே
காணிக்கை கொண்டு வந்தோரே-எங்கள்
கட்டழகி தெய்வானை மணவாள னாரே
மாணிக்க கெங்கை நீராட-யிங்கு
வந்தவகை காணீர்களோ யினியெங்கே தேட
பாங்கியர் நதியெங்குந் தேட-கோவில்
பணிவிடைக் காரர்தெரு வீதிவழி நாட
ஏங்கியிவர்கள் தேடுவது கண்டு-சுவாமி
யெங்கோனுஞ் சிந்தையி லறிந்தன்பு கொண்டு
நினைவில் மறக்கா தெய்வானை-யிந்த
நிமிஷமே கூட்டிவா வென்றேவுஞ் சேனை
எனையழைக்க வேணுமென்று தேடி-வாரூர்
ஏந்திழையே நான்போய் வரவும் விடைதாடி
தாடியென்று சொல்லவே திகைத்து-வள்ளி
தையலருஞ் சுவாமிதனைப் பார்த்துமே நகைத்து
தேடிவந்த பேர்களை நானடிப்பேன்-அந்த
தெய்வானை வந்தாலுமே சண்டை பிடிப்பேன்
என்னுடைய கணவனையுந் தேட-அவளுக்
கென்னவதிகாரம் விடை கேழ்க்குறீ ரோட
மன்னவா யிதுவென்ன வென்றே-சொன்ன
வள்ளிதனை யுபசாரஞ் செய்தருகில் நின்றே
எனக்குரிய மானே நீகோபம்-இப்போ
யென்பேரில் வைக்காதே வீண் மனஸ்தாபம்
உனக்குநான் பிசகுசெய் வேனோ-பெண்ணே
யோசனைகள் செய்யாதே நான்மறப் பேனோ
போய்வாரேன் வள்ளி தயவாக-யெனக்கு
புகழ்ந்து விடைதாடி தெய்வானை யிடமேக
வாய்திறந்து சொல்லுமன மகிழ்ந்து-யென்று
வடிவேலர் கேழ்க்கவே வள்ளியு முகந்து
மறைபுகழு கின்றவடி வேலா-சுவாமி
மனவருத்த மில்லாமல் போய்வாருஞ் சீலா
இறையவருக் குகந்தமக னாரே-யென்று
யிவள்சொல்ல வேலர்வழி கூடி நடந்தாரே

சித்திர வடிவேலர் நடந்தார்-இங்கே
 தேடிவந்த தாதியர்கள் கண்டடி பணிந்தார்
வெற்றிமயி லோனன்பு கொண்டு-கோயில்
 மேவியதெய் வானையையுங் கண்டெதிரே சென்று [னேன்
மங்கையரே யெனைத் தேடுவானேன்-நம்ம
 வள்ளியம்மை தன்னுடைய கோவிலுக்குப் போ [ணே
செங்கமல மாதேஎன் கண்ணே-யிப்போ
 தேடினது மென்னவகை சொல்லாயோ பெண்
தெய்வானை யென்றூர் துணிந்து-அந்த
 தேவிசெவ் வேள்பாத மலரடி பணிந்து
வைபோக மான வடிவேலே-உடைய
 மணவாளா உமக்குநித மிதுதானோ வேலே
இளையாள் மேலிருக்கிற பாசஞ்-சுவாமி
 யென்பேரி லேனில்லை யுமக்கு விசுவாசம்
அழையாத விருந்தோ நீர்காணும்-வள்ளி
 யவள்மனைக்கு நிதம்வலியப் போகவோ வேணும்
முழுக்கவே யும்மாலே பேச்சே-சாதி
 முறைதவறிக் குறவரிட சம்பந்த மாச்சே
இழுக்கான சாதியி லேகி-மாலை
 யிட்டாலு மேன்மையது தருவாரோ யோகி
அடிக்கடி நீ ரவள்மனைக்குப் போனால்-மெத்த
 வளக்களிப் பாகவே சொல்லுவா ளானல்
குடிதனி லுயர்ந்தவளு மில்லை-வள்ளி
 குறவர்குல மானதால் சொன்னேனென் சொல்லை
நிசமென்று நீரெண்ணு வீரே-உமக்கு
 நேர்ந்ததுவும் வள்ளியுட மோகமத வீரே
அசையாம லானந்த மீறி-வள்ளி
 ஆசைகொண்டு பேசுகிறீர் நானுமக் குப்பாரி
யாகிநா னெடுத்ததென்ன கோட்டை-புவியில்
 அறியாரே நீரெனக்குத் தேடிவருந் தேட்டை
தேகியென வாண்டிபோ லானீர்-சுவாமி
 தேவியவள் வள்ளிதினை மாவுதிண்ணப் போனீர்
திரிபுவனை யருள்பெற்ற பாலா-உமது
 சித்தமது வெப்படியோ கதிரைவடி வேலா
அரி மருகரே யொன்றுரைக்க-வெங்க
 ளாறுமுகன் சொல்லுவார் தெய்வானை மெய்க்க

மானே நான் உன்வருதிபெற்றேன்-பின்பு [ன்
வள்ளிதன்னை மாலையிட்டு கூட்டிவந்து வைத்தே
தேனே யென்மேற் பிழைகளில்லை-உனக்கு
தெரியாதோ வீணுகப் பேசுவது தொல்லை
கோவிலுக்கு நீபோடி யென்று-யெங்கள்
குமரேசன் சிம்மா சனத்திலே யேறி
சேவலொரு கையினி லிருக்க-யெங்கள்
சித்திரவடி வேலவரு மேகொலு விருக்க
சூட தீபா ராதனைக்கு-வந்து
சூழ்ந்தார்கள் கோடானு கோடி யன்றைக்கு
அடியவர் பணிந்து துதிபாட-கதிரை
ஆறுமுகன் மீதினில் கவிமாலை சூட
சிம்மா தனத்தி லிருக்க-யெங்குஞ்
ஜெயஜெயவென வந்தார்கள் சூழவே பெருக்க
அம்மா பரஞ்சோதி பாலன்-நல்ல
அன்புட னருளுவா ராறு முகவேலன்
துன்பவினை யணுகாமல் தானே-நீங்கள்
சுகமாக வாழ்வீரென் றெல்லார்க்குந் தானே
தென்கதிரை வேலாரு ளாகவந்த
தேவர்களு மனிதர்களுந் தங்கள்பதிக்கேக
சித்தர்களும் வந்து நிதம் பணிய-யிந்த
செந்தமிழ் தனக் குதவி செய்சுப்பிரமணிய
கர்த்தனரு ளாலே குறைவில்லை-ஆருங்
கதிர்காம மென்றாலும் வறுமைகளு மில்லை
தேவர்களும் முனிவர்களும் வாழி-யெங்கள்
திருமாலு மயனரனு முமையாளும் வாழி
நாவலரும் பாவலரும் வாழி-வள்ளி
நாயகன் மேற்கவியிது என்னாளும் வாழி
புள்ளிமயில் வடிவேலும் வாழி-யிந்தப்
புவியெங்கும் நகரத்தார் புகழ்பெறவே வாழி
வள்ளிதெய் வானையுடன் மேவி-யோக
வாழ்வுபெறுங் கதிரேச றென்னாளும் வாழி.

கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பு

முற்றிற்று.

சிவமயம்

கதிர்காமத்து எசல்

சீர்வளருங்கதிரை நாதன்மேற்சிந்துபாடச்
சித்திவிநாயகனை யெண்ணியே-வாலை
சத்திசிவனைத்துதி பண்ணியே

சத்திசிவனருளும் வெற்றிவேலவர்மலர்த்
தாளிணை தன்னைமறவேனே-கந்த
வேலெனுமெங்கள்முரு கோனே

கோனெனுமிந்திரனுந் தேவருந்துதிசெய்யுங்
கும்பன் குருவைப்பணிந் தேத்த-வெகு
யின்பமுடனேகதை வாழ்த்த

இன்பமுடனேவரு மன்புள்ளதோழியரே
யெங்குலதேவனருள் சேரும்-இந்த
தென்கதிர் காமமதைப்பாரும்

தென்கதிர் காமமென்றால் யெங்கும்பிரகாசமாகச்
சேவல்கொடிதுலங்கு தேதையா-இந்த
மாவளமாநகரின் மீதையா

மாவளமானயிந்தப் பூநகர்தன்னில்வள்ளி
மங்கைக்கிசைந்தமுருகேசன் பெண்ணே-வேல
ரிங்கேயிருக்கிறார்தான் கண்ணே

இங்கேயிருக்கிறவர் செங்கைவேலவரென்றால்
அந்தமதகரிமேல் பாரையா-மேவி
யந்தபவனிவருகிற தாரையா

அந்தபவனிவரும் கந்தன்பன்னிருகையன்
ஆனைமேலேறிவரு வாரடி-தேவர்
சேனைசேனதிபதி தானடி

சேனதிபதியிவ ரானையின் மேலேறிக்கொண்டு
தெருவில்பவனிவரும் லோலனை-வெகு
அருமையாயீன்றவளார் வேலனை

அருமையீன்றவளுந் திருமாலுடன்பிறந்த
ஆத்தாளை யெங்கள்பரமேஸ்வரி-கயிலை
காத்தாளே மங்கைமங்களேஸ்வரி

காத்தாளேசெங்கைவேல ஞத்தாளிவளென்றீரே
கயிலாசநாதர்க் கிவளாரு-யெனக்கு
ஒயிலாக சொல்லுமதுசீரு

ஒயிலாகயீஸ்வரியுங் கயிலாசநாதருக்கு
உத்தமிசொந்தமனை யாளடி-வாலை
சத்திசிவனென்பார்கள் கேளடி

சத்திசிவனையவர் பெற்றிடும்ரதிமதன்
தான்வந்தெதிர்த்தென்ன சீரையா-சிவன்
ஏனவர்தன்னை யெரித்தாரையா

ஏனெரித்தாரென்றுயே மானேயுடையவர்மேல்
யேதுக்குப்பாணமத னெய்தான்-சிவன்
வாதுக்கனலாகவேதான் செய்தான்

வாதுக்கெதிர்த்துவந்த போதுவிஜயன்வில்லை
வாங்கிச்சிவனையடித்தே வைதான்-சிவன்
தாங்கிஅருளவர்க்கு யேன்செய்தான்

தாங்கினதுதவத்தா லோங்கியபார்த்தனெனும்
தானேபொறுத்தாருள் சிந்தையார்-இந்த
ஆனைமேல்வருகிறகந்தன் தந்தையார்

ஆனைமுகமும்பெரும் பானைவயிறிலங்க
அத்தாயிருக்கிருரே பாரையா-ஒரு
தத்தமிலங்கியவ ராரையா

தந்தமதுதுலங்க வைந்துகரமிலங்கத்
தனியேயிருக்கிறவர் தான்பெண்ணே-வள்ளிக்
கினியகுமரன் தமையோன்கண்ணே

இனியகுமரனையுங் கனிவாய்வளர்த்தெடுத்த
யீசனுக்குயிந்தப்பிள்ளை யேனோ-தந்தி
வேஷமெடுக்க விதிதானோ

வேஷமெடுக்கக்கண் டேசியவள்ளியஞ்சி
வேலனெனுங்கந்தனைக் கொண்டாடினாள்-ஒரு
தாழ்வன்றிமாலையிடக் கூடினாள்

தாழ்வன்றியேபுவியில் வாழ்வுமிகுந்தகந்தன்
சங்கையில்லாமல் கெஞ்சிநேரே-குற
மங்கையைக்கூடிக் கொஞ்சினாரே

மங்கைகுறவரிட சங்கையல்லடிபெண்ணே
வந்தபகவான்முனி வேண்டி-ஆதி
சொந்தமாய்ப்பெற்ற வள்ளிதாண்டி

சொந்தமாய்வேலனுக்கு மிந்தவள்ளிக்குமுன்னே
சூட்டவில்லையோ மணமாலை-திருப்
பூட்டவில்லையோ புவிமேலே

பூட்டவேதெய்வானையைக் கேட்டுமுன்னாளயிலே
பூமணஞ்செய்தாரடி வேலன்-ஆழி
வாமனன் தங்கைபருள்பாலன்

வாமனனுமஞ்செய்து நேமகமாய்மாலையிட்டு
வந்தவர் வட்டக்குடைமின்ன-யிந்தத்
தந்திமேலேறிவாறதென்ன

தந்திமேலேறிவார திந்தத்திருவிழாவின்
சங்கையதுதாண்டி கண்ணே-சுவாமிக்
கிங்கேவளமையிது பெண்ணே

இங்கேவளமையென்று லெங்கும்பகலைப்போலே
யிருபுறமும்சனங்களேந்தியே-கொண்டு
வருகிறதீபமென்ன காந்தியே

காந்தியுடனேகையி லேந்திக்கொண்டாடிச்சிலர்
கற்பூரதீபமதைத் தாண்டி-வாரார்
சுப்பிரமணியனுக்கே தாண்டி

தாண்டியுபசரித்து வேண்டியதர்மஞ்செய்ய
சத்திரங்கட்டிவைத்த தாரையா-வேலை
சித்திரமானதிதைப் பாரையா

சித்திரமானவன்ன சத்திரங்கட்டிவைத்தோர்
செந்தமிழ்சேர்நகரத் தாரடி-வைத்த
நந்தவனத்தைச்சுற்றிப் பாரடி

நந்தவனமும்வைத்து சொந்தமடங்கட்டிய
நகரத்தாரென்றுலவர் யாரு-அவர்
புகழ்பெற்றிருப்ப தெந்தவூரு

ஊரெனும்பாண்டிதேசத் தாரெனும்பேர்புகழ்ந்து
ஓங்கியதொண்ணூற்று ராரடி-வெகு
பாங்குள்ளநாட்டுக் கோட்டையாரடி [கை

நாட்டுக்கோட்டையாரென்றால் வாட்டமில்லாதலங்
நாட்டுக்குவந்தவகை யேதையா-புகழ்
நீட்டும்நகரத்தார்கள் தானையா

தானையாவென்றுசொன்னமானே கொழும்பினிலே
சந்தோஷமாகவேவியா பாரமும்-செய்ய
வந்தவர்களிவரென் னேரமும் [ல்

என்னேரமுங்கொழும்பில் சொர்னவியாபாரஞ்செய்தா
இந்தக்கதிர்காமத்தை நாடியே-யிவர்
வந்ததென்னபுகழ்கள் பாடியே

பாடியேவேலெடுத்து ஆடிக்கொண்டாடிமாதப்
பௌரணைக்கேவரு வாரடி-யிங்கே
வருஷங்கள்தோறும் வெகுசீரடி

வருஷங்கள்தோறுமிங்கே வருவாராறுலுஞ்சொந்த
மானகர்க்கேகினு லப்போதுகாண்-யிங்கே
தான்வேலெடுத்துவார தாருகாண்

ஆருகாணென்றுப்புக ழோரும்புதுக்கணக்குக்
காகவந்தநகரத்தார்கள்-வெகு
சேகரமாகவரு வார்கள்

சேகரமானகன யோகரெனுமிவர்கள்
செல்வமிகுந்தவரோ தானும்-நல்ல
கல்விமிகுந்தவரோ காணும்

கல்வித்திறமையுண்டு செல்வமகிமையுண்டு
கந்தனருளைப்பெற்ற பேருக்கே-வெகு
விந்தையாநாட்டுக்கோட்டை யாருக்கே

நாட்டுக்கோட்டையாருக்கு நீட்டும்புகழ்படைத்த
நகரத்தாரென்றிவனைத் தானையா-யெங்கும்
சகலபேர்களும்சொல்வ தேதையா

சகலவியாபாரதர்மஞ் சகலதிருப்பணியும்
தவறாமற்செய்துவந்த ததினல்-புவியி
லிவரேநகரத்தாரென் றேதினர்

இவர்களைப்போலனேகர் யெவ்வளவோதர்மஞ்செய்தா
யேனையோகா ணுமந்த நாளில்லை-அப்போ [ர்
தானவர்க்கந்தபே ரேனில்லை

பேர்புகழ்சரியைகிரியை நேருங்குகனருளும்
பெற்றதினல்நகரத்தாரே-யென்று
யெத்தலத்திலுமுறைத் தாரே

எத்தலத்திலும்புகழ் பெற்றமதுரைச்சொக்கர்
யிருக்குங்கோயிலையெல்லாந் தானையா-பொன்னல்
சிறக்கவலங்கரித்த தாரையா

ஆசொன்றாய்பெண்ணேயெங்கும் பேரானதென்மது
ஆலயத்தைப் புதிப்பித்ததாரடி-வடி [ரை
வேலனருள் நகரத்தாரடி

வேலனைப்பெற்றசத்தி வாலைசிவகாமித்தாய்
மேவுஞ்சிதம்பர நடேசனர்-சபை
யாவும்புதிப்பிக்கிற தாரையா

புதிப்பிக்கவேணுமென்றுமதிப்பித்துஉகந்துசெய்தார்
புவியிற்புகழ்நகரத் தாரடி-முகில்கள்
குவியும்தன்மைபோல் கொடையாளரடி

கொடையர்கள்தர்மம்செய்ய சடையாரோவாணிபத்தி
கூடும்முயற்சியுள்ள வாழ்விலோர்-புகழ் [ல்
நாடும்வேதாகமத்தின் கேள்வியோர்

நாடுமயோத்திகாசி ராமேஸ்வரம்வரைக்கும்
நகரத்தார்தர்மம்நிலை நாட்டினர்-நித்தியம்
சுபஜெயமங்களத்தைச் சூட்டினர்

சூட்டியவர்க்கருளைத் தீட்டியவேலவர்மேற்
சொன்னகவியெங்கும் பிரகாசம்-ஓகோ
மன்னவருமக்கெந்தத் தேசம

தேசமென்பதுராசன் சேதுபந்தனஞ்செய்த
சீமான்திருப்புல்லாணி தானடி-தங்கம்
ராமசாமியென்பது நானடி

நானடிக்கடி கந்தநாதன்தனைப்பணிய
நல்லதினங்களெப்ப காணும்-அதைச்
சொல்லநாமிங்கேவர வேணும்

சொல்லக்கேள்சுக்கிரவாரம் சோமவாரங்கள்மாதம்
தோதானகார்த்திகைக்குத் தானடி-வந்தால்
பாதகங்களகன்று போமடி
பாதகந்தன்னைப் பரிகாரமேசெய்யுங்கந்தன்
பாதந்தனைப்பணிய வேணும்
காதல்கொண்டேவருவோம் காணும்
காணுந்தவமிருந்து கதிரைப்பதியுகந்த
கந்தன்செந்தூரில்வளர் யோகண்டி-நல்ல
தொந்தமிட்டாடுமயில் வாகண்டி
வாகன்செந்தூரானென்றால் வையாபுரிப்பழனி
மாமலைமேலிருப்பதாரு-நல்ல
சாமிமலைக்குகந்த தாரு
சாமிமலைமுதலாய் பூமிதனிலுமுள்ள
தலங்களெல்லாமிவர் தாண்டி-மேவி
விளங்குங்கதிரைப்பதி யாண்டி
ஆண்டிக்கிவ்வுலகெல்லாம் வேண்டியபதியென்றால்
அத்தலங்களிலெது காணும்-இவர்
சித்தம்வைத்திருப்பதெங் கோனும்
சித்தம்வைத்திருப்பது முத்தரெனுமடியார்
சிந்தையைவிட்டகல மாட்டார்-மாயன்
செந்திருவாள்கதிரை நாட்டார்
நாட்டாரடியவர்மேல் நாட்டமாயிருந்திட்டால்
நாட்டுப்பதிகளில்செல் வாரோ-நாமும்
கேட்டவரங்கள்தரு வாரோ
கேட்டவரந்தருவார் நாட்டுப்பதியில்செல்வார்
கேசவன்தரு மருமகனுர்க்கேயெண்ணி
வாசமாய் நம்பிவந்தோர்க்கே
வாசமுடனேகதி ரேசனைத்தொழுதிட
வாருமையாபுகழ் வாழி-யினி
கூறும்ஜெயமங்களம் வாழி
வாழிகதிரேசனும் வாழிவள்ளிதெய்வானை
வாழியடியவர்கள் வாழியெங்கள்
மேழிக்கொடிக்குலமும் வாழி.

கதிர்காமத்து ஏசல் முற்றிற்று.

கடவுள் துணை

கதிர்காமக் கும்மி

சீர்வளம்பெற்ற குயில்கூவும்நல்ல
தென்கதிர்காம மதிலமேவும்
ஆறுமுகன்கதி ரேசனின்மேலெங்கள்
அண்டர்கொண்டாடிய வாசனின்மேல்

மங்களஞ்சேரும் கும்மிப்பாடவந்து
மாணிக்கப்பிள்ளையார் காப்பாட
சிங்கத்திலேறிய பூரணியேயெந்தன்
செந்தமிழ்க்கேயருள் நாரணியே

சுந்தர நீறணி ஆறுமுகன் மீதிற்
சொலலுந்தமிழுக்கு நாலுமுகன்
சிந்தைக்கிசைந்தவேளை வாழ்த்திக்கவி
செப்பும் புலவர்களைப்போற்றி

சந்தோஷமாய்க்கும்மிப் பாட்டுரைக்கக்கந்தன்
தையல்தெய்வானையு மேசிறக்க
வந்துதவிசெய்ய வேணுமம்மா நானும்
வாழ்த்துக்கவிமாலை பூணுமம்மா

கந்தன்கதிர்காம வேலனேபுவி
காக்குமறைபுகழ் லோலனே
யெந்தனுக்கேயனு கூலனேதொழு
தேத்திப்பணியவும் சீலனே

மங்கையரெல்லோரும் வாருங்கடியிந்த
மாணிக்கக்கெங்கை நீராடுங்கடி
சிங்காரமாய்ப்பணி பூட்டுங்கடி
சிறந்தகுங்குமந் திட்டுங்கடி

கூந்தலுக்கேமலர் மாலைகட்டி நல்ல
கோலவர்ணப்பட்டுச் சேலைகட்டி
சேர்ந்திணையாகவே பாடுங்கடிகந்தன்
சேவடிபோற்றிக் கொண்டாடுங்கடி

ஐயமில்லாமலே நாடிவந்தயிந்த
ஆறுமுகன்பதி தேடிவந்த
செய்யிழைமார்களே வாருங்கடிகவி
சிறப்பைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி

ஓதியசெந்தமிழ் பாடிடவேயிந்த
ஊர்வளஞ்சொல்லிக் கொண்டாடிடவே
ஏதுபிழைகளிருந்தாலும் சுவாமி
ஏழைக்கிரங்கி யென்னையாளும்

ஆறுமுகனென்று பேருடையானென்னை
யாளும்கதிர்காமவ் வூருடையான்
சீருடையான்வடி வேலுடையான்வெகு
சித்தர்கள்போற்றியே காலுடையான்

சத்திக்குகந்த மகன்தானேயிவர்
தத்தையுமுக்கண் சிவன்தானே
எத்திசையும்புகழ் மால்மருகன்றன்னை
ஏத்திக்கொண்டாடலாம் வாருங்கடி

வாசம்புகழ்கதிர் காமத்திலேமழை
மாரிபெய்யவுஞ் சந்தோஷத்திலே
ஆசைமிகுந்துழ வேத்தினார்சென்னல்
அள்ளியவலெங்கும் தூத்தினார்

சென்னல்களெல்லாம் விளைந்திருக்குமெங்கும்
சிங்களநாடு மகிழ்ந்திருக்கும்
கன்னல்தழைத்தெங்கும் முத்தீனும்பூங்
காருகளெல்லாம் வளர்ந்தோனும்

மாவுங்கொய்யாவு மடர்ந்திருக்கும்புன்னை
மாம்பலாவுந் தொடர்ந்திருக்கும்
கூவுங்குயில்மயில் கூட்டமும்வெகு
குஞ்சரங்களெங்கும் நாட்டமும்

கானகத்தில்மயில் ரொம்பவடி புலி
காடிமான்மரை கும்பலடி
வானரங்கள்விளை யாடுவதுமெங்கும்
வண்டுகள்கீதங்கள் பாடுவதும்

மாணிக்கக்கெங்கையா றோடுவதும் நித்தம்
மாதவர்வந்து நீ ராடுவதும்
காணிக்கைகொண்டு வருவாரேகதிர்
காமத்தைநோக்கி வெகுபேரே

வீதியலங்கார மெத்தவடியிதில்
மேவுஞ்ஜனங்களும் சுத்தமடி
சோதிமயமான கோபுரமுங்கோவில்
சூழ்ந்ததிருமதில் தாவாமும்

குமான்கோவி லிலங்குதுபாரிதில்
கொட்டியமேள முழங்குதுபார்
அமரர்கூடிய கூடமும்வள்ளி
யம்மைதெய்வானைக்கு மாடமும்

என்னசொல்வேன்கதிர் காமத்தின்கோவி
லிலங்கியவலங் காரத்தின்
சன்னதிகாவலும் சிங்களவர்கோவில்
ஸ்தானிகராவதும் சிங்களவர்

நன்னகரெங்கினும் சிங்களவர்கோவில்
நாட்டியக்காரரும் சிங்களவர்
மன்னரசுக் குருத்தவர்கள்விட்ட
மானியங்கள்ரொம்பப் பெற்றவர்கள்

புத்தமதத்திலுகந்தவர்கள் கந்தன்
பூசையில் நித்த மிகுந்தவர்கள்
நித்தமும்சிங்களவர் கூடுவதுமிவர்
நேர்ந்துபணிந்துகொண் டாடுவதும்

தெய்வானைக்கேற்ற மலர்கள்கொய்வார்பர
தேசச்சன்னியாசியின் பூசைசெய்வார்
வைபோகமிப்படி யுள்ளதடிஸ்தல
மகிஷ்மையைச்சொல்ல நல்லதடி

எண்டிசைதோறும் புகழ்வாசன்கொழும்
பெங்கும்சிறந்த கதிரேசன்
கண்டியில்மேவிய தீரனடிகந்தன்
காலாயுதக்கொடி வீரனடி

செங்கைவேல்வில்லையும் பெற்றவண்டி அந்த
தென்னிலங்காபுரி மெய்த்தவண்டி
சிங்காரமாகிய வேலனடி அவர்
சிறப்பைநான்சொல்லக் கேளுங்கடி

சிறப்பைச்சொன்னவரேகாணும் அந்த
தென்னிலங்கை யென்பதுதானும்
யிருப்பதெந்தவிடங்காணும் அதற்
கெப்படிப்போனால் தடந்தோணும்

கண்டிகொழும்பு மிருப்பதெங்கேயிந்தக்
கார்க்கடல்மத்தியில் தீவுமிங்கே
உண்டானகாரணந் தானுமையா அந்த
உண்மையைச்சொல்லவும் வேணுமையா

சொல்லுகிறேன்கேளடி மின்னுளேதேவர்
சொன்னசபதத்தால் முன்னுலே
வெல்லவேமாருதம் விசையிலேதள்ள
மேருமுடியிந்தத் திசையிலே

வந்துவிழுந்த யிடமாச்சுயிந்த
வாரிக்குமேலே திடலாச்சு
உந்திக்கமலத் துதித்தவருங்கண்டு
உள்ளத்திலெண்ணி மதித்தவரும்

ஏழுசுற்றுக்கோட்டை யாக்கியேயிதற்
கிலங்கையென்னும்பேர் தாக்கியே
ஆளுமென்றுபண நற்பாலேசொல்லி
ஆண்டகுபேரனுக் கிப்பாலே

ராணுவத்தோடே ஜெயம்பூண்டான்மன்னன்
ராவணன் றென்னிலங்கையாண்டான்
போனதிரேதா யுகத்திலேவந்த
பொற்கொடிசீதையை வனத்திலே

கண்டுசிறையெடுத் தோடிவந்தான்ராமன்
கவிப்படையுடன் தேடிவந்தான்
நின்றுகடலைக்கண்டே திகைத்தான் அந்த
நேரம்வருணனையு மழைத்தான்

சீதையினாலே மனமோர்ந்துராமன்
தெர்ப்பசயன மதிலிருந்து
ஆதிசேதுவெனப் பேர்பொருதிக்கன்னி
யாகுமரியெல்லை கண்டுறுதி

பாரப்பிலேபத்து யோசனையாய்க்கவிப்
படைமலைகொண்ட தற்கிணையாய்
உரத்துயோசனை நூறுமட்டும் அணை
உண்டுபண்ணியிலங்கைக் கோட்டைமட்டும்

நடந்துயிலங்கையைக் கண்டபின்புராமன்
ராவணனைக்கொன்று சென்றபின்பு
அடர்ந்தராட்சதக் கும்பழியத்திரு
வணைசிதறுண்டு தான்மறைய

பின்னாலிலங்கையைச் சீராக்கித்தவப்
பெருமையால் கொஞ்சம்பேராக்கி
அன்னாள்விபீஷண னுண்டுவிட்டார்பின்பு
அண்டருலகத்தைச் சார்ந்துவிட்டார்

நாட்டமுள்ளகயற் கண்ணாளேலங்கை
நகரம்நாள்சென்று பின்னாலே
கோட்டையழிந்து கடலாச்சுயிது
கொஞ்சமாய்த்தீவிங்கே துண்டாச்சு

அப்பாலித்தீவு சீரில்லாமல்யிதில்
ஆளவொருவரு மில்லாமல்
ஒப்பாதகாடு மலையாச்சுபெரி
யோர்களுலாவு மிடமாச்சு

நயமிகுந்த பெருங்காடுவெகு
நாளாயிருந்ததின் பிற்பாடு
இயக்கரென்றொரு ராட்சதனும்யிதில்
யிருந்தரசிட்டான் போச்சவனும்

நத்தியேநாயர் சிலகாலமேல்
நாட்டையாண்டு வருங்காலம்
புத்தரும்வந்திதில் நாடினூர்சிலர்
புத்தமதத்தைக் கொண்டாடினூர்

திசைபுகழ்வங்க தேசாதிராசன்
சிங்கவாகு பெற்றஞாயாதி
விஜயராஜனும் வந்தாண்டிபூமி
விஸ்தாரங்கண்டு மகிழ்ந்தாண்டி

தலைமன்னுறென்று பேட்டைகட்டிராசன்
தம்பனை நாடென்று கோட்டைகட்டி
சிலைவலியைக் கொண்டாடக்கண்டு
தென்ன னியக்கர்கள்கூட

செப்பமுடனிதை யாளவந்தான்வங்க
தேசத்ததிபன் மகனிவன்தான்
அப்பாலித்தீவுக் கரசரடிவந்து
ஆண்டவர்கள்வெகு பேர்களடி

வங்காளர்சிங்காளர் வெள்ளாளர்யிந்து
மதசமயத்து வல்லாளர்
யிங்கேவந்துகுடி யேறினூர்யிதற்
கிசைந்தரசரு மீறினூர்

சிங்களப்பாஷையு மேலாச்சுயிதில்
சிவசமையமு முண்டாச்சு
மங்கையரேசில ராஜாக்கள்புத்த
மதசமயத்தை மேலாக்க

பாண்டிசேரசோழத் தீரர்களும்வந்து
பட்டமாண்டமா வீரர்களும்
வேண்டியகோட்டைகள் கட்டிக்கொண்டார்மதம்
வேறுசெய்யச்சண்டை யிட்டுக்கொண்டார்

பாவையேயெங்கும் நகராச்சுநல்ல
பாருலகத்திலே பேராச்சு
மேவும்சிவஸ்தல மெத்தவுண்டுஅந்த
விஸ்தாரஞ்சொல்லவு முத்தியுண்டு

உன்னிதமான மலேயுமுண்டுயிதி
லோங்கும்சிவனடி பாதமுண்டு
முன்னீஸ்பரம்வெகு முக்கியமாம் அதில்
மூலகணேசன் சிலாக்கியமாம்

கேட்டவர்க்கோனு கூலமாம்திருக்
கேஸ்புரமென்ரெரு தானமாம்
நாட்டமுள்ள நகு லேஸ்புரமாம்சிவ
நாதர்க்குகந்தகோ ணேஸ்புரமாம்

தண்டேஸ்புரம்வெகு தகுதியாம்ஐயன்
சாத்தாக்கோவிலொரு பகுதியாம்
எண்டிசையெய்த்த குமாரபுரம்புக
ளிலங்கும்சந்திரேச காபுரம்

கண்டவர்மெய்த்த மாவிட்டபுரமான
கர்த்தரால்செய்த தனேகபுரம்
தொண்டர் துதிக்கும் தலங்களிதாம்பின்னம்
கோணுதிருப்ப தனேகமதாம்

ராமேஸ்புரமிதைச் சேர்ந்ததடிமுன்னே
ராமநாதஞ லமைந்ததடி
பூமிக்குரித்தான மன்னர்மெத்தப்பட்டம்
பூண்டரசிட்ட நகரமெத்த

கண்டியென் றும்கோட்டைக் காடிதென் று நல்ல
கழனி நீர்கொழும் பூரிதென் றும்
அண்டியஊரெல்லாம் கட்டடமாம்கோட்டை
அனுராசபுர பட்டணமாம்

முத்துச்சாலவத் துறையுமுண்டுகடல்
முழுகிச்சங்கு குளிப்பதுண்டு
இரத்தினபுரியென் று ஊருமுண்டு அதில்
ரத்தினமணிகள் விளேவதுண்டு

பன்னகாமமதும் பறைநாடாம்யாழ்ப்
பாணப்பகுதி வெகுநாடாம்
இன்னமிருக்கு தனேகமில்லேயிப்ப
எனக்குச்சொல்லச் சமயமில்லே

கண்டவிடமெல்லா மூராச்சுகோவில்
கட்டியகட்டடம் போராச்சு
திண்டுமுண்டாப்பழி கொண்டார்கள்நல்ல
சிங்களரோடர சாண்டார்கள்

கண்டியையாண்டிடும் வீரதுங்கன்யிதில்
கட்சிவிக்ரம ராஜசிங்கன்
தண்டிகையேறிய சூரர்களும்யிவன்
தலைமுறைவரை ராஜர்களும்

தொண்ணூற்ருறுமுடி மன்னரடி அதைச்
சொல்லுஞ்சரித்திர மின்னமடி
விண்ணவர்கள்மெய்த்திடு மாநகரில்யிதில்
மேவியரசிட்ட பேரவரில்

கண்டியரசனும் பின்னாலே அவன்
கட்டடம்காணலாம் கண்ணாலே
வண்டனதியாய்க் காரடி அவன்
வம்மிஷம்நாயக்க ராஜனடி

அதற்குமுந்திய ராஜர்தொடுக்கட்டி
ஆண்டவிடமெல்லாம் சீறுகெட்டு
மதிப்பதாக்கிடந் தோணுமலைக்காடு
மண்டியிருப்பதுந் தானுமே

இங்கிர்தன்வீரத்தில் சூரசிங்கன்யிந்த
இலங்கைநாடெல்லாம் ராஜசிங்கன்
சங்கையுடனர சாளையிலேசீமை
தன்னிருந்தந்த வேளையிலே

சிங்காரக்கப்பலில் பறங்கியேயிந்த
தீவுக்குள்ளேவந்து யிறங்கியே
தங்கச்சிகரம் தனைவகுத்துப்புத்தர்
தாவுங்கழனித் திசையடுத்து

கோட்டையுங்கட்டிக் கொடிபூட்டியதைக்
கொழும்பென்றுசொல்லி பேர்நாட்டி
வெட்டெழுப்பிக்காலிக் கோட்டைகட்டி நல்ல
விஸ்தாரமாத்திர பேட்டைகட்டி

தொட்ட திருக்கோண மாமலையும் அந்த
துறைமுகங்களை யாண்டதையும்
ஓட்டாமல்தள்ளி விரைவாகிவந்து
உலர்ந்தாக்காற ருசாராக

ஆண்டுசிலகாலம் விட்டார்கள்பின்பு
ஆங்கிலேயர்வந்து தொட்டார்கள்
வேண்டியதர்மம் நிலைநிறுத்தயிந்த
மேதினியையெல்லாம் சீர்திருத்த

கும்பமுனியார்வந்து ஒட்டிக்கொண்டார்யிந்த
கொழும்புக்கோட்டையைக் கட்டிக்கொண்டார்
வம்பானகாட்டையும் வெட்டலுற்றார்கோடு
வங்காளக்கச்சேரி கட்டலுற்றார்

கண்டியரசனைத் தறித்திட்டார்பெருங்
கள்ளர்களைச்சுட்டு மறுத்திட்டார்
வண்டிக்குரோட்டுக ளுண்டுபண்ணியிதில்
மாகாணங்களாய்த் துண்டுபண்ணி

துறைமுகங்களை நோக்கிகாப்பித்
தோட்டங்களையெல்லாம் சீராக்கி
நிறையயிந்தியாச் சனங்களும்வசி
நிறைந்ததீர்வைப் பணங்களும்

மின்னல்வேகங்கொண்ட தந்திவைத்தார்பேசி
விளம்பும்ஆபிசை முந்திவைத்தார்
என்னசொல்லுவேனடி மின்னாசேயிந்த
இங்கிலீஷ்காரர் தன்னரசை

பூட்டிரயிலையும் நடத்தினார்யெங்கும்
புகைவிளக்கையும் பொருத்தினார்
தாஷ்டீகமான கடலலைக்குயூட
தடுத்தணைகட்டி யேநெருக்கி

தண்டவாளகூட்சம் வைத்தாரேமலைத்
தண்ணீரைவாவென் றழைத்தாரே
கங்கையும்சிங்கார முண்டாச்சுவெகு
தாழ்வில்லாவாழ்வுக ளுண்டாச்சு

பூமியில்கள்ளர் பயம்போச்சுவெகு
புத்தியும்வித்தையு மேலாச்சு
சாமிகதிரேசன் தன்னருளால்ஒரு
தாழ்வொன்றுமில்லேயே தோழிப்பெண்ணே

தாழ்வில்லாத்தன்மை யுடன்வாழும்கவி
சாற்றியமன்னவரே கேளும்
ஆளுங்கதிரேச னித்தலத்தில்வந்த
ஆரம்பத்தின்கதை சொல்லுமையா

ஆரம்பமென்ன புராணத்திலேகதை
அறிந்தமட்டுமின் னேரத்திலே
கூறவுங்கேளுங்கோ பெண்ணுரேவர்ன்ன
கோலவிழிக்கயல் கண்ணுரே

அண்டமெல்லாமொரு தகத்திலேகட்டி
ஆண்டகிரேதா யுகத்திலே
கொண்டரசாட்சியைச் செலுத்தியேதேவர்
கோனேவெருட்டியே கொளுத்தியே

பாரவினையாளுக் கொஞ்சாதவெகு
படைப்பெருக்கத்துக் கஞ்சாத
வீரப்பிரதாபமிகப் பூண்டமன்னன்
வீரமயேந்திர புரமாண்ட

வாசமுள்ள சுரநாளேயிலே அவன்
வந்துபோர்செய்திடும் வேளேயிலே
பாசரைவீடு மிதில்தாண்டிகந்தன்
படைப்பெருக்க மிதில்தாண்டி

குன்றெனும்சூரரைத் தூக்கினுர்தேவர்
கோனுக்கரசை யுண்டாக்கினுர்
அன்றுமுதல்கந்தன் வாசமடியிதில்
அண்டர்களும்விசு வாசமடி

காமன்மைத்துனனேத் தொண்டுபண்ணிகதிர்
காமனென்றபேரை யுண்டுபண்ணி
மாமுனிவோர்கள் கொண்டாடிவந்தநம்ம
வள்ளிமணுள னிவன்தாண்டி

முன்னவரேகவி சொன்னவரேயிங்கே
வாருமையா சொல்லக் கேளுமையா
மின்னியேவேலவரை வாழ்த்தமுறை
விளங்கச்சொல்லும் பணிந்தேற்ற

விளங்கும்தீப தெரிசனமும்தவில்
மேளம்தவண்டை முரசினமும்
முளங்கும்சன்னதி முன்பாகச்சென்று
மூலஸ்தானத்தைப் பாருங்கடி

மூலஸ்தானந் தெரியாமேசபை
முன்ஸ்தலமண்டபந் தோணுமே
சீலமிகுகந்தன் சன்னதியிலிட்ட
திரைமறைப்பிங்கே யேதுக்கையா

திரைமறைப்பு வளமைபடிகந்தன்
சேவடிகாண்ப தருமைபடி
முறைதெரியாத மானிடர்க்குக்கந்தன்
முன்மணிவாசலுந் தோணுது

முன்மணிவாசல் கடக்கணுமேசுவாமி
மூலஸ்தான மடுக்கணுமே
நன்மையுகந்த கதிரேசன்தன்னை
நானறியவகை சொல்லுமையா

நானுமறிந்தது மில்லையடி சொன்னால்
நம்புவையோ யெந்தன்சொல்லையடி
தேனிந்தவழி தோணட்டால்கந்தன்
சேருவைகாண முடியாது

சேருவைகாண முடியாவிட்டால்யிந்தச்
சிங்களவரென்னும் ஸ்தானிகர்கள்
ஆறுமுகவ னறியாமல்நிதம்
ஆருக்கலங்காரம் செய்வார்கள்

ஆருக்கென்றால்வர்ன்னப் பேழையொன்று அதற்
கன்புற்றலங்காரம் செய்துகொண்டு
பாரியகேட்க மீதேற்றிவீதி
பவனிவாரது முண்டுமடி

பவனிவந்திடும் வேளையதுயென்ன
பாழ்வினையாகவே சமைந்தது
அவனியெலாம்புகழ்ந் தேற்றவேளைக்
கருள் நிறைந்தது மெவ்விதங்காண்

அருள் நிறைந்து சமைந்தவித்தைவெகு
அந்தரங்கமிந்தப் பெட்டகத்தை
குறியறிந்து துலக்காவிட்டால்கண்டு
கொள்ளமுடியாது வள்ளலையே

வள்ளலுகந்திடும் கோவிலுக்குமுழு
வச்சிரத்தட்டோடு போடாமல்
தெள்ளியமாமணி மேடையெல்லாம்செய்து
செப்போடிட்டது மேதுக்கையா

செப்போடல்லவே தோழியரேயிது
சிவந்தபத்தரை மாத்தாகும்
ஒப்பாதபுவி மானிடர்க்குயிது
செப்போடாகவே தோணுமடி

செப்போடிட்டதை மாத்தையிலேபின்னும்
சீர்திருத்திவரி சாத்தையிலே
அப்போதங்குள்ள மூலஸ்தானத்தை
அறிந்துகொள்ளாரோ சொல்லுமையா

அறிந்ததுண்டைய னுத்தரவால்பன்னீ
ராண்டுக்கொருதர மாத்தினவர்
உரியசுத்த மவுனங்கொண்டுசமா
துகந்தடைந்தவர் கோடியுண்டு

கோடிபேருண்டென் றும் சொன்னவரேகந்தன்
கொலுவில்மகிமையும் சொன்னவரே
தேடிக்கொண்டாடும் கதிர்மலைமேல்கந்தன்
சேருவைச்சேகர மெப்படிகாண்

சேகரமான மலைகளுண்டுசுற்றி
திரண்டுருண்ட வனங்களுண்டு
ஏகமிருக சஞ்சாரமடிமலைக்
கிசைந்துபோனவ ரில்லையடி

போனவாந்த மலைவளத்தைச்சொல்லிப்
புகழக்கேட்டே னதின்விதத்தை
ஆனலவரெப்படிப் போனர்போக
லாகாதென்றெவ்விதம் சொல்லுவீர்காண்

ஆகாதென்றது மெய்தாண்டிமுரு
கையனுத்தாவி னுல்தாண்டி
யேகினலந்தக் கதிர்மலைக்குவழி
யிசையத்தோணு மிருள்விலக்கி

இசையும்நல்ல வழியுமென்றீர்முன்னே
யேகமிருகசஞ் சாரமென்றீர்
திசைக்குச்செல்லாமல் தட்டிடுமோகண்டு
சேரும்படிவழி விட்டிடுமோ

விட்டுவிடாதது மெய்யதற்கேகதிர்
வேலனுத்தா வானவர்க்கே
தட்டுப்படாது மிருகமெல்லாம்வனம்
தாண்டியேயேறி நடந்திடலாம்

நடந்துகாணுவ தெந்தமலைகந்த
நாதனிருப்பது வெந்தவலை
அடர்ந்தமேளத் தொனிகளுண்டோயங்கே
அண்டர்கள்கூட்ட மதிகமுண்டோ

அண்டர்கள்கூட்ட மதிகமுண்டுஅப்பால்
ஆறுமுகன்சபை யங்கேயுண்டு
கண்டாசைகொள்ளாத மானிடர்க்குசபை
காணவுந்தோணுது தோழிப்பெண்ணே

தோணுதென்றது மெய்யவரும்யிருள்
சூழ்ந்தவனங்கள் கடந்தவரும்
காணுதமாமலைக் கேறினவர்சபை
கண்டுதொழாமல் வருவாரோ

கண்டுதொழுவ தெல்லாமலையும்எங்கள்
கந்தன்கனக சபைமலையே
தொண்டால்லால்கண்ட பேருமில்லை
அங்கே தீடிவயிரவன்காவலடி

காவல்கொண்டமலைச் சார்பினிலேயெங்கள்
கர்த்தன்பவனிப் பதியினிலே
மேவுஞ்சமாதொன் றிருக்கிறதேயதை
விளங்கச்சொல்லு மெனக்குமதை

சொல்லுவேன்கேளு திரைகடந்தயோகத்
துரியாதீதத் துறைகடந்த
நல்முத்துலிங்க சுவாமிக்கடிமுந்தி
ராஜரால்கட்டிய கோவிலடி

கட்டியகோவில் சிறந்ததிலேகதிர்
காமம்சிவஸ்தல மானதிலே
முட்டிவணங்கி முகையதீனென்கிற
முழக்கமிங்கேது சொல்லுமையா

முழக்கமான நபிவரத்தில்வந்து
முத்தியடைந்தன ரித்தலத்தில்
வழக்கமான முசிலீன்கள் நிதம்
வந்துவணங்குந்தீன் சத்தமடி

தீனதுகூறிய மாபதியில்நல்ல
சித்திரவேலவன் சன்னதியில்
தானமும்தர்மமும் செய்யவென்று அன்னச்
சத்திரம்கட்டின தார்காணும்

கட்டியமாமடம் செட்டியடிதர்மம்
கர்த்தரெனும் நகரத்தார்கள்
ஒட்டியபொதிகை யிட்டமைத்தார்புக
ழுயர்ந்ததர்மம் மடம்சமைத்தார்

உயர்ந்ததர்மம் மிகுந்தோர்கள்செல்வ
மோங்கும் வைசியகுலத்தார்கள்
இசைந்துவந்தவரைத் தேடியன்னம்
ஈவதுமுண்டோ மனம்நாடி

நாடியதர்மம் மிகக்கொடுத்துகந்த
நாதன்கதிரேசன் வேலெடுத்து
ஆடித்திருவிழா நாளையிலேயிவ
ராண்டுக்கொருதரம் வாரதுண்டு

வாரதுண்டுநகரத்தார்களென்று
மன்னவரேசொன்னீரின்னகரில்
ஆறுமுகன்கதிரேசனுக்குயிது
ஆடித்திருவிழா முக்கியமோ

முக்கியமாய்க்கதிர் காமத்திலேசுற்றி
முக்கோணசக்கர வீதியிலே
சக்கரபாணி மருகரெனும்கந்த
சாமித்திருவிழாக் கூட்டமடி

கூட்டமும்பாட்டமும் கொண்டாடும்குடை
கொடிவிருதுகள் நின்றாடும்
நாட்டமுடைய திருநாளில் நிதம்
நடக்குகின்ற வளமையென்ன

வளமைவேழத்தின் மேல்மிகுந்துகந்தன்
மாணிக்கப்பேழை தனிலுகந்து
கலைதுலங்கிய வீதியிலேவரும்
கந்தன்பவனியைப் பாருங்கடி

கந்தனுக்கொத்த திருநாளிலிந்தக்
காசினியோரும் வருநாளில்
செந்தமிழோர்களும் கொண்டாடக்கந்தன்
தேர்மேலேறுவ தென்றைக்கையா

தேருமேலேறும் வளமையில்லைசித்திர
தேருமிழுப்பது மங்கேயில்லை
நேருடன்தண்டிகை மீதேறிசுவாமி
நீராறுப்பானதைப் பாருங்கடி

நீராறுப்பென்றதும் தோன்றலையேயிப்போ
நீர்சொன்னபாஷை விளங்கலையே
தேருமின்னாட்டு வளமைகளோயிதைச்
சீருடனேசொல்ல வேணுமையா

சீருள்ளமாணிக்கக் கெங்கையிலேசுவாமி
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் செய்யயிலே
நேருள்ளசிங்களப் பாஷையிலேயிதை
நீராறுப்பென்பதும் மெய்தாண்டி

மெய்யான ஆறு முகவரெனும்சுவாமி
மேவிவள்ளி தெய்வானையெனும்
தையலர்மேவும் கதிர்காமந்தனை
தான்கண்டபேருக்கு முத்தியுண்டோ

முத்தியுண்டங்கு நினைத்தாலுந்தவ
முத்தர்புகழ்கதிர் காமம்வந்தால்
சித்தியுமுத்தியு முண்டாகும்பிணி
சேராதருள்வார் முருகேசன்

கேசவன்தன்னரு மைக்குரியவள்ளிக்
கிசைந்தகந்தன் புகழ்புரிய
வாசமிகுந்த தமிழதனைச்சொன்ன
மன்னவரேயுமக் கெந்தவூரு

மன்னர்புகழ்ராம நாதபுரம்சேது
மாநகராம்திருப் புல்லாணி
நன்னயமாகிய ஊர்தாண்டி தங்கம்
ராமசாமியெந்தன் பேர்தாண்டி

பேரையுமூரையு மேபுகழ்ந்துசொன்ன
பேர்பெற்றமானகர் மீதிருந்து
தாருலவுங்கதிர் காமத்துக்கே நீரும்
தானிங்கேவந்த வயணமென்ன

வந்துகொழும்ப தனிற்சிறந்துவெகு
வாசமதாய்ச்சில நாளிருந்து
கந்தன்பவனியைக் கண்ணாலேகண்டு
கைதொழுதேத்தவும் வந்தேனடி

கைதொழுதேத்திய மெய்வாசன்நம்ம
கந்தன்கதிரை முருகேசன்
தெய்வானைவள்ளி மணாளனின்மேலினி
செந்தமிழால்துதி சொல்லுமையா

சொல்லச்செவியுற்றுக் கேட்டவர்க்குவரும்
துன்பமகற்றுமிப் பாட்டவர்க்கும்
தில்லையெல்லைவல்லத் தாண்டவத்தால்வாலை
தேவிசிவகாமி யின்தவத்தால்

அருள்பொருந்திய பூவாசன்வள்ளி
யம்மைதெய்வானை கதிரேசன்
திருவிழாவிற் சிறந்தவராம்கந்தன்
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் தந்தவராம்

தீராநோய்களைத் தீர்த்தவண்டிசுவாமி
சித்தம்வைத்துநம்மைக் காத்தவண்டி
நாரணனுக்கு மருகனவன்ஜெக
நாதன்செந்தூர் முருகனிவன்

தேவசேனாதி பதிதாண்டிகூடவும்
சித்திரசேவல் கொடியாண்டி
மூவர்புகழ்கந்தன் சன்னதியில்நின்று
முழங்கக்கும்மி யடியுங்கடி

சிம்மாசனத்தி லிருந்தவரைவளம்
சேர்கதிர்காம முகந்தவரை
இம்மானிலத்தவ ரேற்றியே அவ
ரெண்ணிவந்தபடி தோற்றியே

செலுத்தும்வேடிக்கை பாருங்கடிகந்தன்
தீபதெரிசனம் பாருங்கடி
நலத்தில்முக்கியம் மெத்தவடிகந்த
சாமிக்குசிங்காரம் நித்தமடி

முப்பத்துமுக்கோடி தேவருக்கும்நல்ல
மூவருக்கும்புவி யாவருக்கும்
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் தானவர்க்கும்திரு
நாவலர்க்கும்திசை காவலர்க்கும்

சிங்காரக்கும்மி தமிழ்ச்சிறக்கும்நமது
செங்கைவேலன்கதி ரேசனுக்கும்
மங்கையர்வள்ளி தெய்வானையர்க்கும்ஜெய
மங்களம்வாழி மிகவாழி

சித்திரவேலாயுதம் வாழிகந்தன்
சேவல்மயிலு மிகவாழி
சத்தியருள்கந்தன் சன்னிதியில்புகழ்
சாமியிடும்பனும் வாழியதாம்.

கதிர்காமக்கும்மி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

மங்களம்

ஆதிபராஞ் சோதிக்கும் அபிராமிக்கும்
ஜெயமங்களம்
மாதுவள்ளி தெய்வானைக்கும் வடிவேலர்க்கும்
சுபமங்களம்
திருவுக்கும் திருமாலுக்கும் தெய்வதேவர்க்கும்
ஜெயமங்களம்
குருவுக்கும் குமரேசர்க்கும் குறமாதுக்கும்
சுபமங்களம்
மாலருள்பிர்ம தேவர்க்கும் கலைமாதுக்கும்
ஜெயமங்களம்
அலைசூழ்கதிர் காமம்வாழி முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்
செந்தமிழ்க் கவியாளர்க்கும் புவியாளர்க்கும்
ஜெயமங்களம்
கந்தனூறு முகன்வேல் முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்

மங்களம் முற்றிற்று.

திருமந்திரம்—3000

தமிழறிஞர்காள்! இம்மண்ணுலகில் முன்னம் பண்ணிய புண்ணியத்தால் மாந்தர்களாகப் பிறப்பெடுத்தவர்கள் இறத்தல் இயல்பேயாகும். அங்ஙனம் வரையறுத்த நாட்களைக் குறுக்கவும் பெருக்கவும் விண்ணவராலும் மன்னவராலும் மருத்துவராலும் முடியாதென்பது திண்ணம். ஆகையால், ஆறறிவுடைய மக்கள் தேடிக்கொள்ளவேண்டிய இன்றியமையாப் பொருள் தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களே யாகும். அந்நால்வகை சிறப்பினையும் பற்றிச் சொல்லும் நூல்கள் அனந்தமாயினும், அவைகளுள்ளும் சிலவே மாந்தர்களின் மனக்கோட்டத்தைக் களைந்து ஆன்ம ஞானத்தைப்போதிப்பது. அவற்றுள்ளும் ஆன்றோர்களினாலே அநுஷ்டிக்கப்பட்டு, நாளதுவரையில் நானிலத்தில் விண்ணவரமுத மெனவும், மண்ணவர் நிதியெனவும், உண்ணவுண்ணத் தெவிட்டாத் தேனெனவும், ஆன்மஞானார்த்தத்தை யளிப்பதற்கு ஆதரிசமெனவும் இருந்து மும்மலமறுத்து முத்திப் பழமாகிக் குவியாது குமையாது மலராது மணங் குறையாது உற்ற துணையா மனக்குரங்கைச் சேஷ்டைக்கானிற் செல்லவிடாமற் றணியாத் தீபம்போல் அகவிருள்போக்கி வன்பிற்றூக்கி யானந்தக்கடலில் ஆழ்த்தி, ஆன்மதத்துவ போதகனாக விருப்பன திரிசடைக் கடவுள் திருவுள்ளமுவந்த மாணிக்கவாசகர் திருவாய்மலர்ந்த திருவாசகமும், எம்மதத்தினரும் தம்மதத்தவரெனத் தாண்டவம் புரியும் திருவள்ளுவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருநான்மறையும், வைஷ்ணவமத சித்தாந்தப் பிரவர்த்தகரான நம்மாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாய்மொழியுமே யாகுமென்பர் ஒருசாரார்.

நிற்க, வேதாந்த சித்தாந்தத்துறையில் விழுந்தழுந்திய விமலர்கள், அவைகளோடு வைத்துப் புகழ்ந்ததும், பல்லாண்டுகள் பற்றற்றிருந்து தாம் அநுபவஜனிதத்தால் அரும்பி மலர்ந்ததும், தொடை விடைகளானும், சொன்னோக்கும் பொருண்னோக்கும் பொலிவதாயும், உண்போருக்கு உருசியாயும் காண்போர்க்கு மந்திர யந்திரங்களாயும், புலவர்கட்குப் பொசிப்புங் கசிப்புந் தருவதாயும், அற்றவர்க்கெல்லாம் அரியதொரு துணையாகவிருப்பது திருமூலர் திருமந்திரமொன்றே யாகுமென்பதில் ஐயமேகிடையாது. இந்நூலில் T. C. பார்த்தசாரதி யோகி எழுதிய குறிப்புரையுடன் அச்சிட்டிருக்கிறது விலை ரூ 2